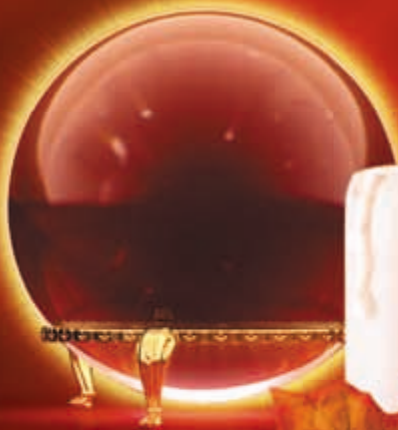

BEATA MATUSZEWSKA

*Rytuały
na każdą okazję*

PRAKTYCZNE WYKORZYSTANIE
MAGII ŚWIEC

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

*Rytuały
na każdą okazję*

BEATA MATUSZEWSKA

*Rytuały
na każdą okazję*

PRAKTYCZNE WYKORZYSTANIE
MAGII ŚWIEC

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

Redakcja: Ewa Karczevska
Skład komputerowy: Tomasz Piłasiewicz
Projekt okładki: Tomasz Piłasiewicz
Korekta: Marzena Zukowska

Wydanie I
Białystok 2011
ISBN 978-83-7377-460-5

© Copyright by Studio Astropsychologii, Białystok, 2011.
All rights reserved, including the right of reproduction in whole or in part in any form.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej publikacji nie może być powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez pisemnej zgody posiadaczy praw autorskich.

STUDIO
ASTROPSYCHOLOGII
...coś więcej niż psychologia

15-762 Białystok
ul. Antoniuk Fabr. 55/24
85 662 92 67 – redakcja
85 654 78 06 – sekretariat
85 653 13 03 – dział handlowy – hurt
85 654 78 35 – sklep firmowy „Talizman” – detal
www.studioastro.pl e-mail: biuro@studioastro.pl

Więcej informacji znajdziesz na portalu www.psychotronika.pl

PRINTED IN POLAND

Spis treści

Wstęp	Słów kilka o ogniu.....	9
Rozdział pierwszy	Świeca	21
Rozdział drugi	Zasady	25
Rozdział trzeci	Podpowiedzi	33
Rozdział czwarty	Kolory.....	43
Rozdział piąty	Astrologia.....	61
Rozdział szósty	Rytuały i zaklęcia	75
	Rytuały dziękczynne	77
	Rytuały oczyszczające	85
	Rytuały rozwijające duchowość.....	96
	Rytuały wspomagające medytację.....	102
	Rytuały związane z opiekunem duchowym.....	106
	Rytuały ochronne	114
	Rytuały łagodzące strach i poczucie zagrożenia.....	131
	Rytuały relaksujące.....	136
	Rytuały uspokajające.....	145
	Rytuały powodujące ożywienie, usprawnienie.....	154
	Rytuały inicjujące nowy początek	161
	Rytuały uzdrawiające, zwiększające siły witalne	171
	Rytuały zapobiegające bezsenności.....	186

Rytuały pomagające zerwać z nałogiem.....	188
Rytuały wspomagające zwierzęta i rośliny	193
Rytuały pomagające zaprowadzić porządek	198
Rytuały powodujące akcelerację działań lub myśli	210
Rytuały zatrzymujące działania lub myśli	216
Rytuały związane z miłością	223
Rytuały związane z przyjaźnią	249
Rytuały przywołujące zgodę.....	252
Rytuały pozwalające wyjść z samotności.....	261
Rytuały związane z rodziną.....	265
Rytuały pomagające rozwinąć kreatywność, inspirację ..	270
Rytuały wspomagające odwagę	275
Rytuały przyciągające bogactwo	280
Rytuały wspomagające proces uczenia się	289
Rytuały pomagające zdobyć szacunek.....	294
Rytuały pomagające zdobyć władzę.....	300
Rytuały wspomagające ambicję	306
Rytuały wzmacniające optymizm.....	311
Rytuały związane z pracą zawodową	315
Rytuały związane z wywołaniem prawdy.....	326
Rytuały związane z ochroną tajemnic.....	331
Rytuały związane z odnajdywaniem	333
Rytuały związane z wyzwoleniem	337
Rytuały związane z bezpieczną podróżą.....	339
Rozdział siódmy Jak zrobić świecę	341

*Nie uwierzy pan, sprawia mi przykrość,
gdy muszę świecę zgasić.
Mam wrażenie, jakbym przerywał jej życie.
Jakby coś nagle się skończyło, a nic już się nie miało zacząć.
Jakbym w sobie coś zgasił.
Nie wiem, jak to panu wytłumaczyć.*

- Wiesław Myśliwski - „Traktat o łuskaniu fasoli”

Wstęp

Słów kilka o ogniu

Choć wydaje nam się, że ogień jest spójnym i jednolitym zjawiskiem, w rzeczywistości jest połączeniem, wypadkową wielu zachodzących jednocześnie zjawisk. Czym więc jest? Mówiąc fizyczno-chemicznym językiem, ogień powstaje w wyniku utleniania łatwopalnych gazów pochodzących z materiału palnego. Zjawisko to zaczyna się od rozgrzania materiału palnego, dostarczenia mu energii i jest podtrzymywane przez samoistne uwalnianie się energii cieplnej. Oprócz energii cieplnej (ciepło) powstaje również energia świetlna (światło). Krótko mówiąc, płomień – to emitujący światło i ciepło rozgrzany gaz.

Ogień to jeden z pierwszych i najważniejszych wynalazków naszej cywilizacji, której rozwój nierozzerwalnie łączy się właśnie z umiejętnością rozpalania i podtrzymywania ognia. Prawdopodobnie pierwsze „ognisko” było wynikiem uderzenia pioruna. Ludzie początkowo bali się ognia i uciekali przed nim, później zauważyli, że daje ciepło i ochronę przed drapieżnikami. Najprawdopodobniej „polowano” na ogień wyczekując burz i uderzeń pioruna. Później nauczono się krzesać iskry uderzając o siebie krzemieniami lub wywołując zapłon tarciami. Od czasów prehistorycznych sposób rozniecania ognia był udoskonalany. Dziś istnieją zapalniczki, które można zapalić w każdych okolicznościach, mimo deszczu czy wiatru. Można więc powiedzieć, że współczesny człowiek opanował rozpalanie ognia do perfekcji.

Ogień zmienił człowieka i jego życie, na zawsze oddzielając go od świata zwierząt.

W kulturze greckiej **Ogień**, obok Ziemi, Powietrza i Wody uznawany był za jeden z żywiołów, podstawowych składników rzeczywistości. Uważano go za najtrudniejszy do określenia i zdefiniowania, najmniej rzeczywisty. Wiązany nieodmiennie ze Słońcem, ponieważ tak samo jak Słońce dawał światło i ciepło. Uznawany za stan pośredni między materią a duchem, który niszczył to, co materialne pozwalał pozbyć się niskich dążeń – oczyszczał. Chronił rodziny i ich siedziby. Zapalany w domach służył do ogrzewania, przyrządzania posiłków, odstraszenia intruzów. Domowe ognisko jednoczyło rodzinę, palenisko kowala pozwalało na wykucie rzeczy domowego użytku i broni. Duszom zmarłych mówił: „Pamiętamy o was”, bogom mówił: „Czcimy was”. Jak żaden inny żywioł jednocześnie nie dawał nadziei i jej nie odbierał. Ogień dając ciepło i poczucie bezpieczeństwa, tak samo łatwo ucieka spod kontroli przynosząc zniszczenie.

Ogień rozpraszał mrok, codzienny wschód słońca traktowany był jako zwycięstwo nad chłodem i ciemnością, życia nad śmiercią.

Religia

Nieprzewidywalny, nieodgadniony i groźny – nic dziwnego, że zaczęto oddawać ogniovi cześć boską. Ogień czczono we wszystkich kulturach i wszystkich religiach i we wszystkich religiach był czczony z taką samą siłą, z jaką się go bano. W różnych kulturach i religiach symbolizował siłę, namiętność, przemoc, miłość, ciepło, wieczność, karę, zło, piekło, demony i diabły, męczeństwo, prześladowanie, ofiarę, płodność, popęd płciowy, mowę, ognisko domowe, gościnę,

świętość, trwanie, wieczność, przyczynę lub oświecenie duchowe.

W Indiach ogniem władał **Agni**, w Japonii **Ainu**, w Iranie **Atar**. Sumerowie czcili **Gibila**, Iberowie **Eate**, Celtowie **Govannona**, Maorysi czcili boginię – **Mahuikę**, Semici **Molocha**, Babilończycy i Asyryjczycy czcili **Nusku**, Etruskowie **Sethlansa**, Albańczycy **Verbti**, podobnie jak Maorysi, Mongołowie również czcili boginię – **Yal-un eke** i demona ognia **Odquana**. Słowianie za boga ognia uważali **Swarożycza**, a za opiekunkę domowego ogniska **Gabiję** (Gabetę).

To tylko kilku bogów i bogiń z ognistego panteonu. Najbardziej oddanymi wielbicielami ognia byli starożytni Grecy, a po nich Rzymianie. Według nich, wszyscy bogowie mieli wyłonić się z żywiołu ognia, którego wyróżniano aż trzy typy: ogień władzy, ogień tworzenia i ogień opieki.

Zeus i Jowisz to władcy ognia władczego. **Hefajstos i Wulkan** (synem Wulkana był **Cacus** – demon ognia o ognistym oddechu) to ogień twórczy. **Hestia i Westa** to ogień opiekuńczy – domowe ognisko. Nie można zapomnieć o **Heliosie i Solu** – bogach Słońca.

Literatura

To właśnie dzięki starożytnym Grekom możemy zapoznać się z najpiękniejszymi mitami, których głównym bohaterem jest OGIEN – mity o Prometeuszu, Feniksie i Faetonie.

Prometeusz był Tytanem, który ulepił człowieka z kruchej gliny i gorzkich łez. Duszę człowieka stanowiła niebiańska iskierka ukradzioną ze słonecznego rydwanu Heliosa. Człowiek był nagi i słaby. Nie miał niczego, czym mógłby bronić się przed drapieżnikami i ochronić przed zimą. Prometeusz podstępem wykradł bogom ogień i podarował ludziom,

uczając przy okazji, jak należy go wykorzystywać. Kiedy Zeus zorientował się, że został oszukany, kazał sprytnego buntownika przykuć do skały, gdzie sęp przez wieczność miał wydziobywać mu codziennie odrastającą wątrobę. Dlaczego wątrobę? Według starożytnych to właśnie ten organ był siedliskiem uczuć, nie serce. Zatem zdanie: „Jestem z tobą całą wątrobą” było według Greków wyznaniem miłości. Bezinteresowny dobroczyńca został wprawdzie skazany na wieczne męki, ale Zeus nie zdołał już odebrać ludziom ognia...

„Jak gdy Feniks, cudowny ptak kona z popiołów, jego nowy wzlata dziedzic, równie cudowny, równie uwielbiany...”

pisał William Szekspir w „Henryku VIII”. W starożytnej Grecji uważano, że **Feniks** mieszka w Etiopii. Na świecie miał istnieć tylko jeden Feniks, który czując, że jego życie dobiega końca budował stos, na którym płonął zamieniając się w popiół. Z tychże popiołów wyłaniał się młody ptak.

Feniks w starożytnym Egipcie symbolizował nieśmiertelność i wieczność. Co pięćset lat miał przylatywać do Egiptu ze Wschodu. Z gałęzi i ziół budował gniazdo, które zapalało się od słonecznych promieni. Feniks płonął na stosie, a po trzech dniach odradzał się z popiołów i wyruszał w powrotną drogę do miejsca, z którego przybył. Mit o Feniksie stał się częścią symboliki chrześcijańskiej, w której Mesjasz po trzech dniach zmartwychwstaje, stając się symbolem zwycięstwa nad śmiercią i nieśmiertelności. Według Żydów Feniks był ptakiem, który jako jedyny nie skorzystał z poczęstunku serwowanego przez Ewę w raju. W nagrodę za odrzucenie rajskiego jabłka został obdarowany nieśmiertelnością.

Trzeci z greckich „ognistych” mitów opowiada o Heliosie, bogu Słońca i jego synu **Faetonie**. Helios codziennie rano wyprowadzał na niebo swój słoneczny rydwan, dając ludziom światło i ciepło. Syn zazdrościł ojcu umiejętności powożenia

rydwanem i postanowił spróbować swoich sił w tej trudnej sztuce. Niestety, młodzikowi zabrakło sił i umiejętności. Rydwan zбочył z drogi pałac Ziemię. Zeus, nie mogąc patrzeć na zniszczenia jakie dzieją się za sprawą Faetona, strącił młodzieńca piorunem na ziemię.

W starożytnym Rzymie kult ognia, a w szczególności kult domowego ogniska (dosłownie i w przenośni) był najszerszy, najstarszy i jednocześnie najuboższy, można by rzec, że... najnudniejszy. Westa (grecka Hestia) to skromna bogini i daleko jej do Wenus czy Diany, jednak to w świątyniach Westy kapłanki westalki pilnowały wiecznego ognia, symbolu szczęścia i życia.

Biblia, a zwłaszcza Stary Testament, pełna jest symboli ognia. Podczas gdy Eliasz wstępuje do nieba wśród wichrów, pojawia się wóz ognisty wraz z rumakami. Raj otacza ognisty mur. Majestat i siła Boga objawia się poprzez potęgę ognia, czy to w gorejącym krzewie czy słupie ognia towarzyszącym Narodowi Wybranemu na pustyni. Sodomę i Gomerę niszczy i oczyszcza pożar.

W Nowym Testamencie Jan Chrzciciel mówi, że „Jezus będzie chrzczył Duchem Świętym i ogniem”. W Zielone Świątki Bóg objawił się w postaci płomieni nad głowami apostołów. No i w końcu apokaliptyczna wizja końca świata pełna jest ognia jako narzędzia kary.

Któż nie zna obrazu z gorejącym sercem Jezusa, które jest symbolem miłości do człowieka.

W literaturze, od średniowiecza po nowożytność, ogień pojawia się symbolizując narzędzie męki piekielnej lub męczącej, oczyszczenia z grzechów lub winy i oczywiście „płomienną” miłość lub równie gorącą nienawiść.

Współcześnie nie oddaje się płomieniom boskiej czci, ale jego symbolika jest ciągle żywa. Wystarczy iść pierwszego listopada na cmentarz, aby zobaczyć tysiące zniczy, symboli pamięci.

Język polski pełny jest „ognistych” porównań i przenośni. Można bać się kogoś lub czegoś jak ognia, można wziąć kogoś w krzyżowy ogień pytań. Można igrać z ogniem, na przykład poprzez dolewanie oliwy do ognia. Można pójść na pierwszy ogień lub rzucić się za kimś w ogień. Można wpaść jak po ogień. W końcu, nieco kulinarnie, można upiec swoją pieczeń na cudzym ogniu lub upiec dwie pieczenie na jednym ogniu.

Ezoteryka

Tak często wspominani we wstępie starożytni Grecy stwierdzili, że wszechświat jest zbudowany z czterech pierwiastków elementarnych: **Ognia**, **Ziemi**, **Wody** i **Powietrza**. Pojęcie „czterech żywiołów” funkcjonuje do dziś, choć dziś postrzegamy je wyłącznie jako siły fizyczne. W ezoteryce, w tym Magii Świec, podkreślona jest jedność materii i ducha. Zatem żywioły (nas interesuje głównie ogień) będą również przekazywać i pokazywać swoją duchową naturę.

Korzystając z sił **Powietrza** pamiętaj, że ten żywioł pomaga zwłaszcza w przystosowaniu się i rozprzestrzenianiu – energii, wiadomości, uczuć.

Skuteczne będą wszelkie rytuały mające na celu rozjaśnić myśli, znaleźć rozwiązania. Pomogą w nauce i ogólnie w przyswajaniu wiadomości, pomogą otworzyć się na ludzi i doświadczenia. Pozwolą przystosować się do nowego środowiska i okoliczności. Przyniosą optymizm i zrozumienie.

W astrologii powietrznymi znakami są
Wodnik, Bliźnięta i Waga.

Rozdział pierwszy

Świeca

W dzisiejszych czasach świeca nie jest już postrzegana wyłącznie jako źródło światła, a w każdym razie nie jako źródło światła głównego. Otoczeni elektrycznością, światłem żarowym, halogenowym i diodowym zapominamy o świecach. Przypominamy sobie o nich głównie wtedy, kiedy elektrownia wyłączy prąd lub kiedy chcemy stworzyć romantyczny albo niesamowity nastrój. Są też świece, które produkuje się wyłącznie dla walorów estetycznych – wymyślnych kształtów lub zdobień. Nigdy nie zapalone, zostaną ozdobą półki.

Przez wieki świeca była jedynym źródłem światła opartym na paliwie stałym.

Historia

Trudno uwierzyć, ale „przodkiem” świecy jest pochodnia – gałąź, której koniec owijano bawełnianą lub lnianą tkaniną nasączoną tłuszczem. Z biegiem czasu gałąź zamieniła się w knot, a materiał zamiast oleju nasączano woskiem pszczelim, ewentualnie smołą i rolowano wokół knota zostawiając do zastygnięcia.

W takiej formie świece woskowe były używane już w starożytności, ale głównie ze względu na wysoką cenę, wyłącznie podczas obrzędów religijnych. Świeca trafiła pod strzechy dopiero w dziesiątym wieku, kiedy to wosk pszczelel zastąpiono dużo tańszym zwierzęcym tłuszczem, co zapoczątkowało erę świec łożowych. W Polsce często jako knot stosowano wysuszoną łądogę dziewanny.

Na przemysłowy wyrób świec potrzebny był specjalny, królewski przywilej. Od siedemnastego wieku świec produkowano coraz więcej, stały się tańsze, a co za tym idzie, bardziej powszechne.

Współczesne świece produkowane są głównie ze stearyny i parafiny, ewentualnie z wosku pszczelego. Knot przeważnie robiony jest z bawełny, czasami zdarza się lniany. Sama świeca zwykle formowana jest w wydłużony walec. Wosk, a co za tym idzie świecę, można uformować w dowolny kształt. Uważa się, że świece z wosku pszczelego mają właściwości uzdrawiające i niwelujące promieniowanie elektromagnetyczne wytwarzane przez urządzenia elektryczne.

Tradycja

Światło ognia, w tym światło świec, od zawsze było uznawane za święte i co za tym idzie, związane z obrzędami religijnymi. Trudno wyobrazić sobie jakikolwiek obrządek religijny bez użycia świec. Żydzi obchodzą święto światła (Chanuka), podczas którego ceremonialnie zapala się świece na dziewięcioramiennym świeczniku. W obrządkach chrześcijańskich światło świecy symbolizuje obecność Boga. Nowo narodzonemu człowiekowi przy chrzcie zapala się świecę, co symbolizuje oczyszczenie z grzechu pierworodnego i nowe życie. Ta sama świeca towarzyszy przy pierwszej komunii, zawarciu

związku małżeńskiego i ostatniej postudze. Towarzyszy człowiekowi przez całe życie i gaszona jest w momencie śmierci.

Płonąca świeca skrywa wielką siłę. Ten „oswojony”, ujarzmiony ogień od zawsze wykorzystywany jest do odpędzania złych mocy – do dziś, podczas burzy, stawia się w oknie zapaloną gromnicę, do dziś towarzyszy wydarzeniom podniosłym, świętom religijnym i rodzinnym. Wierzymy w ochronną, błogosławiącą moc ognia. Pałająca się świeca to symbol ludzkiego życia, ofiary, oświecenia, zanoszonych do nieba próśb i podziękowań. Zapalana, łączy niebo i ziemię, otwiera, zbliża niebo ku ziemi.

Dziś sięgamy po zapalaki lub zapalniczkę, aby zapalić świecę. Zapalniczka, zwłaszcza specjalnie przeznaczona do zapalania rytualnych świec będzie bardziej odpowiednia od zapalek, które składają się z siarki, a ten pierwiastek od zawsze poświęcony był diabłu. Zatem... lepiej nie kusić losu.

Kapłani, szamani rozpalali ogień w sposób szczególny, ceremonialny. Pamiętaj, że przed erą zapalniczek i zapalek rozpalenie ognia wcale nie było takie proste, a ci, którzy to potrafili uznawani byli za obdarzonych niezwykłą mocą łączników między światem realnym i duchowym. Ogień, jako żywioł najmniej realny i najbardziej zmienny, zawsze uznawany był za najbardziej tajemniczy. Posiadający nad nim kontrolę, zdolność rozpalania i utrzymywania, mieli zdolność do porozumiewania się ze światem duchów, byli traktowani jak naznaczeni i wybrani przez bogów.

Dziś, pałąc świecę, raczej nie chcemy sięgać do świata duchów. Palimy świece, bo ich blask jest przyjemny. Pozwalają wyciszyć się lub skoncentrować, przyciągają dobrą energię usuwając negatywne emocje i poprawiają nastrój. W blasku ognia czujemy się bezpieczni. Mikroklimat, a nawet mikroklimacik, który zapewnia pałająca się świeca dodaje optymizmu i sił do walki z codziennością. Ogień ujemnie jonizuje

powietrze, co podnosi samopoczucie i szczególnie dobrze wpływa na ludzi chorych.

Z biegiem czasu świecom zaczęto nadawać różne kształty – były świece owalne, kwadratowe, podłużne, w kształcie istot ludzkich, zwierząt i określonych przedmiotów. Z czasem zaczęto świece barwić i nadawać im zapach, tak samo jak aromatyzowano ogień w ognisku – ziołami. Każdy kształt i kolor, każdy symbol, którym naznaczano świecę i każdy zapach był poświęcony konkretnemu bogowi lub bogini, a co za tym idzie konkretnym sytuacjom, celom, znakom zodiaku, porom dnia i nocy.

W ten sposób powstała Magia Świec.

Rytuały związane z miłością

Jeżeli chcesz przywołać miłość niewinną, przygotuj:

- dwie różowe świece
- płatki różowych lub czerwonych róż
- zdjęcie ukochanego lub wasze wspólne zdjęcie
- satynowy lub jedwabny woreczek

1. na dole jednej świcy narysuj jedno skrzydło anioła
2. nad skrzydłem napisz swoje imię
3. na dole drugiej świcy narysuj drugie skrzydło anioła
4. nad skrzydłem napisz imię swojego ukochanego
5. umieść świece w świecznikach
6. między świecami rozsyp płatki róż
7. na płatkach, między świecami umieść zdjęcie
8. zapal świece
9. pozwól świecom wypalić się do końca
10. płatki kwiatów zaszus, włóż do woreczka i traktuj jak amulet.

Rytuały związane z miłością

Możesz przygotować również:

- jedną złotą świecę
 - różową apaszkę lub kartkę
 - trzy kule kwarcu różowego lub różowego szkła
 - dwa jedwabne lub satynowe woreczki
 - płatki z białej lub różowej róży
1. na świecy, od dołu do góry, napisz z trzech stron swoje życzenie
 2. umieść świecę w świeczniku
 3. rozłóż apaszkę na stole
 4. na środku apaszki ustaw świecę
 5. po trzech stronach świecy, na kształt trójkąta równobocznego, umieść kule z kwarcu
 6. na apaszce rozsyp płatki róż
 7. zapal świecę
 8. pozwól świecy wypalić się do końca
 9. płatki róż zasusz
 10. kule z kwarcu umieść w jednym woreczku i noś jako amulet
 11. płatki róż podrzuć ukradkiem lub podaruj ukochanej osobie.

Rytuały związane z miłością

Jeżeli chcesz rozpalić zmysły, wywołać namiętność, przygotuj:

- pięć czerwonych świec
 - jedną świecę złotą
 - jedną świecę różową
 - złotą nitkę
 - olejek ylang-ylang
1. na każdej czerwonej świecy napisz imię osoby, której zmysły chcesz rozpalić
 2. każdą ze świec namaść od dołu do góry w intencji rozpalenia namiętności
 3. świece umieść w świecznikach
 4. na stole połóż duży talerz
 5. ustaw świece czerwoną i różową wokół talerza w równych odstępach (różowa powinna stać na samej górze)
 6. usuń talerz (pozwoli to otrzymać idealny okrąg)
 7. w środku okręgu postaw świecę złotą
 8. świece zamknij w kręgu z podwójnej złotej nitki
 9. pamiętaj, aby okrąg nie był otwarty
 10. obok ustaw kominek aromaterapeutyczny z siedmioma kroplami olejku
 11. zapal świecę
 12. pozwól świecom wypalić się do końca
 13. złotą nitkę podaruj miłej sercu osobie (najlepiej zawieś na niej rubin lub inny czerwony kamień).

Płomień świecy to nie tylko ciepło i blask.

Książka ta koncentruje się na tym, jak możesz korzystać z magicznej właściwości świec. Czy potrzebujesz ochrony przed negatywną energią? Czy masz dość samotności i chcesz się zakochać? Dzięki szczegółowym opisom przygotowań do poszczególnych rytuałów oraz ilustracjom możesz używać magii ukrytej w każdej z nich. Olejki eteryczne, kadzidła, zioła, kolory i afirmacje wzmocnią moc Twoich działań.

Dzięki tym wszystkim elementom możesz:

- ✓ zabezpieczyć siebie i swoich najbliższych przed negatywnymi oddziaływaniami,
- ✓ uzdrowić swoje ciało i pozbyć się nałogów,
- ✓ zrelaksować umysł i nawiązać kontakt z przewodnikami duchowymi,
- ✓ uspokoić skołatanę codziennością nerwy,
- ✓ dokonać detoksykacji organizmu,
- ✓ ochronić swoje zwierzęta i rośliny przed chorobami i zagrożeniami,
- ✓ poprawić sferę intymną życia,
- ✓ uzyskać bogactwo i wpływy... oraz wiele więcej!

Blask świec przyjemnie wycisza, koncentruje, poprawia nastrój, przyciąga dobrą energię, jak mówi Autorka, magia świec może zostać skrócona do trzech czynności: świecę zapalamy, gasimy i czekamy...

Pozwól sobie na odkrycie ich magicznych właściwości

Polecamy:

Cena 39,30 zł (z VAT)

ISBN 978-83-7377-460-5

Patroni medialni:

MIESIĘCZNIK
SZAMAN
CZŁOWIEK • ZDROWIE • NATURA

